

5777 ²⁵/₅ 54: 2. beh. af f. t. l. om midlert. løntillæg m. v. til statens tjenestemænd m. fl. 5778:

Ændringsforslag nr. 1 i betænkningen, gående ud på indsættelse af en ny paragraf, *vedtoges* uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 i betænkningen og § 6, således ændret, *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov nr. 171 af 31. marts 1953 om valg til folketinget m. m.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3563; fremsættelsen findes i tidenden sp. 5601).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Holger Eriksen): På forslagsstillernes vegne skal jeg anbefale det foreliggende forslag om folketingsmedlemmernes vederlag til vedtagelse. Det principielle i forslaget er, at dette vederlag i fremtiden vel stadig reguleres efter pristallet, men at det ikke følger tjenestemændenes lønninger, for så vidt disse ved forhandling når højere, end pristallet giver udtryk for, og at det skattefrie fradrag for omkostninger ikke mere er sat i et bestemt forhold til vederlagets størrelse.

Hvad selve vederlaget angår, foreslås det fastsat til 16 000 kr. årligt for alle folketingsmedlemmer, uden hensyn til hvor de bor. Uden iøvrigt at ville drage sammenligning med tjenestemænd finder jeg anledning til at gøre opmærksom på, at dette beløb ligger under aflønningen for en fuldmægtig på ældste løntrin, ja, det vil efter 1. april ligge ca. 500 kr. under, hvilket vel må siges at være en beskedent placering. Man kan sige, at et folketingsmedlem tit vil have anden indtægt ved siden af, men

det gælder under alle omstændigheder også en ministeriel fuldmægtig. Repræsentanter i de lovgivende råd har da også mange andre steder et betydeligt højere vederlag end det, der her foreslås ydet de danske. Jeg skal slet ikke tale om Amerika, hvor en senator modtager 12 000 dollars årligt og desuden får dækning for sine kontorholdsudgifter, der ofte kan overstige det nævnte beløb betydeligt. Nå, Danmark er jo ikke Amerika, og vi har i det udvalg, der har været nedsat, naturligvis ikke skelet efter det nævnte beløb. Derimod har vi konstateret, at man fra mange sider i pressen har givet udtryk for, at det vederlag, der blev ydet de danske folkerepræsentanter, var for lavt.

De 16 000 kr. bliver pristalsreguleret, men kun med 1 pct. pr. portion, hvilket vil sige, at reguleringen, selvom man tager reguleringen af omkostningsvederlaget med, ikke bliver større end den regulering, der nu finder sted for det enkelte vederlag, og som allerede sagt er enhver forbindelse med tjenestemandsforhold iøvrigt afbrudt.

De 16 000 kr. er skattepligtige, men derudover udbetales der et omkostningsvederlag, der er skattefrit. Jeg vil ikke sige, at man derigennem har fundet de vises sten. Oprindeligt arbejdede man på grundlag af en opdeling af omkostningsvederlaget i de forskellige elementer, hvoraf dette er sammensat. Det var utvivlsomt det mest rationelle, men det var til gengæld også det mindst overskuelige, og derfor enedes man om at vælge den enkleste form.

Må jeg iøvrigt indskyde den bemærkning, at der vel i det udvalg, der har arbejdet med sagen, har været fremsat mange forskellige forslag, men de har alle haft karakter af skitser, som hverken det ene eller det andet parti havde noget ansvar for. Det forslag, der fremkommer her, står som anført samtlige forslagsstillere bagved.

Hvad omkostningstillægget angår, er det i tre forskellige størrelser, nemlig 4 000 kr. for dem, som bor i København eller indenfor en radius af 45 km fra Københavns hovedbanegård, regnet efter jernbaneafstan-